

rænændringer. Af hensyn til de ynglende fugle er det imidlertid foreslået at forbyde grøbling i yngleperioden. Det samme gælder vedligeholdelsen af kanaler og grøfter i de vedvarende græsarealer.

Hvis man vil bevare marsken som overvejende fugtige græsarealer, må al eksisterende dræning af disse arealer ophøre. Der kan imidlertid vise sig behov for at vedligeholde enkelte eksisterende dræninger i en periode.

Ministeren kan derfor efter stk. 2 fastsætte bestemmelser om, efter hvilke kriterier og indenfor hvilke tidsrammer der kan ske ændringer og vedligeholdelse af eksisterende dræn.

Til § 15

Bestemmelsen indeholder et generelt forbud mod hegning, idet det er en forudsætning for opretholdelsen af kogsområdernes varierede flora og fauna, at der ikke hegnes mod skelgrøfter.

Hegning i fenerne, f.eks. i forbindelse med høslæt, er tilladt. Led og den hegning, der er nødvendig ved led og fangfolde, anses ikke for hegning i forhold til denne bestemmelse, og er altså tilladt. Ved arealer, der ligger op til arealer, der er i omdrift, vil hegning endvidere kunne ske på den side af skelgrøften, der vender ind mod det dyrkede areal.

I bestemmelserne i stk. 4 er der åbnet mulighed for, at miljøministeren udarbejder særlige regler, der i visse tilfælde tillader hegning. Denne hjemmel vil blive anvendt til foreløbig at fastsætte følgende generelle undtagelser fra forbudet:

Undtagelse for hegning af flere fener:

Hegning omkring flere fener vil være tilladt, hvis der er tale om mindst otte fener og 20 ha.

Undtagelse for midlertidige hegn:

Hegn vil være tilladt, hvis hegnet ikke står længere end et år, og der herefter følger en periode på mindst et år uden hegn.

Endvidere vil der blive fastsat en dispensationsordning, hvorefter der kan forventes dispensation til opsætning af hegn, hvis der foreligger særlige grunde, f.eks. veterinærhygiejniske. Dispensationsordningen vil blive fastsat for en nærmere periode.

Efter forhandling med de lokale landbrugsorganisationer og digelaget vil der blive foretaget forskning med henblik på at finde frem til former for hegning, der tilgodeser såvel landbrugernes interesse som fredningens formål.

Til § 16

Det er fundet nødvendigt at begrænse gødskningen i området til det hidtidige niveau, idet en øget gødskning vil kunne skade såvel fauna som flora.

Bestemmelsen regulerer alene anvendelsen af handelsgødning. Staldgødning kan derfor udbringes i overensstemmelse med lovgivningens almindelige regler. Brugen kan dog reguleres i medfør af § 25, hvis det er nødvendigt af hensyn til forebyggelse af smittespredning.

Til § 17

Efter bestemmelserne udarbejder miljøministeren en liste over kemiske bekæmpelsesmidler, der uden forudgående tilladelse kan benyttes, f.eks. til bekæmpelse af tidsler eller stankelbenslarver.

Til § 18

Vandhullerne i græsferne er et led i den traditionelle drift af de vedvarende græsningsarealer. Vandhullerne blev gravet til drikkevandsforsyning for kreaturerne, før det nuværende bevaningssystem blev etableret, og der har – specielt i Ny Frederikskog og Gammel Frederikskog – tidligere næsten været et vandhul på hver græsferne. Vandhullerne er økologisk meget værdifulde på grund af deres specielle plante- og dyreliv, som er afhængigt af et vådområde-miljø, der adskiller sig fra kanalernes og skelgrøfternes. Der er i dag ca. 280 vandhuller tilbage i de tre ydre koge. Der er ikke samme behov for en regelmæssig oprensning af sådanne vandhuller som for skelgrøfterne.

Etablering og retablering af vandhuller vil være omfattet af forbudet mod terrænændringer i § 8, ligesom opfyldning af de eksisterende vandhuller vil være det.

Da det, ud fra de hensyn loven har til formål at varetage, vil være ønskeligt, at de gamle vandhuller retableres, indeholder bestemmelsen en retableringsordning. Ifølge de foreliggende undersøgelser var de gamle vandhuller gennemgående 7–14 m i diameter og ca. 1 m dybe. Ved retablering må det tilstræbes, at vandhullerne kommer til at fremtræde som typiske, hvad angår størrelse, form og dybde.

Da der er tale om foranstaltninger, som de enkelte lodsejere eller brugere typisk selv vil være interesseret i at foretage, er ordningen udformet således, at lodsejeren efter aftale med amtsrådet retablerer vandhullet og af Miljøministeriet får udbetalt et fast beløb for retableringen. Det skønnes, at et rimeligt vederlag for retablering af et